

РЕШЕНИЕ

№ 699

гр. София, 09.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **14291** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39, ал. 1 и ал.2 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.
Образувано е по жалба на Д. Н. Д. от [населено място], чрез адвокат Т. Д. от САК срещу писмо с изх. № 94-00-658/31.10.2019г. на Изпълнителния директор на Агенция по вписванията, с което е оставено без уважение искането/заявление с вх. № 94-00-658/23.10.2019г. за заличаване личните данни на жалбоподателя по партидата на [фирма] в ТР и регистъра на ЮЛНЦ, в раздела ѝ „Актуален учредителен акт“. Твърди се, че Агенцията по вписванията като администратор на лични данни е постановила оспореният отказ в драстично противоречие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета, като се е позовала единствено и само на разпоредбата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ. Сочи се също, че като не е уважил искането за изтриване на личните данни на жалбоподателя, ответникът по същество е нарушил правото на личен живот и лична неприкосновеност на последния, гарантирани от Регламент (ЕС) 2016/679 и Х. на основните права на Европейския съюз, създавайки условия, при които поставя субекта на данни в невъзможност или значително затруднение да упражни и защити основни свои права, съгласно общностното право. Претендира се отмяната на оспорения отказ и задължаване на ответника да изтрие/заличи личните данни на жалбоподателя, както и присъждане на понесените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата. С отделна молба формулира искане за присъждане на обезщетение за

претърпени от Д. неимуществени вреди в размер на 500лв. вследствие нарушените му права от незаконосъобразното обработване на личните му данни. С молбата се прави и евентуално искане /по преценка на съда/ за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз за тълкуване на разпоредби на правото на Европейския съюз и в частност на чл. 4, подт.11, чл.5 пар.1 б.в, чл. 7, пар.1-4 и чл.12 пар.1 и 5 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на съвета, чл. 14, пар. 1, букви "а" и "г" от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г.

Ответникът - Изпълнителният директор на Агенцията по вписванията, редовно призован не изпраща представител. С писмен отговор оспорва жалбата като излага подробни съображения за нейната неоснователност и моли за отхвърлянето ѝ.

Съдът не намира за необходимо извършването на допълнително тълкуване на сочените в жалбата норми на правото на Европейския съюз, поради което следва да отхвърли искането за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз за тълкуване на разпоредби от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на съвета, като неоснователно.

След като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е установено и не се спори между страните, че жалбоподателят Д. е съдружник в [фирма], вписано в ТР. Установявайки, че по партидата на дружеството е публикуван дружественият договор с незаличени лични данни на съдружниците /имена, ЕГН, номер на лична карта, дата на издаването ѝ, дата на валидността ѝ и постоянен адрес/, със заявление вх. рег. № 94-00-658/23.10.2019г. жалбоподателят е поискал от Агенция по вписванията, в качеството ѝ на „Администратор на лични данни“ изтриване/заличаване на личните му данни, поради опасност от злоупотреба на трети лица с тях. В искането се съдържа и уточнение, че ако се приеме, че Д. е предоставил личните си данни на основание чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то категорично оттегля съгласието си личните данни да бъдат обработвани чрез публикуването/обявяването им в дружествения договор по партидата на търговското дружество, ставайки публично достояние на неограничен кръг от хора. Заявил е и искане да бъде изрично информиран за изтриването/заличаването на личните му данни - писмено на посочения в заявлението адрес за кореспонденция.

В отговор на горното заявление, с писмо изх. № 94-00-658/31.10.2019г. Изпълнителният директор на Агенция по вписванията е уведомил жалбоподателя, че по подадено заявление с вх. рег. № 20170210145136 от 10.02.2017г. в ТРРЮЛНЦ по партидата на дружеството е обявен дружествен договор от 03.02.2017г., съдържащ лични данни на съдружниците. Посочил е, че тъй като към заявлението не е приложен препис от дружествения договор със заличени данни, съгласно изискванията на чл. 13, ал. 6, изр. 3 от ЗТРРЮЛНЦ и чл. 20, т. 2, б. "б" от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (Наредба № 1), по електронното дело на търговеца е обявен представеният при подаване на заявлението такъв, съдържащ лични данни на съдружниците, по правилото на чл.13 ал.9 от закона, т.е. че е дадено съгласие от лицата за това. Уточнил е, че само в случай, че към заявлението е представен препис на подлежащия на обявяване акт със заличени лични данни, в регистъра се обявява преписът, а не екземплярът, съдържащ посочените лични данни. С писмото заявителят е бил уведомен, че е налице възможност да се заяви последващо

обявяване на препис от дружествения договор със заявление по образец, съгласно приложение Г1 от Наредба № 1, като регистърно задължен е управителят на дружеството, и за разглеждане на това заявление се заплаща държавна такса, съгласно Тарифата за държавни такси, събирани от Агенцията по вписванията.

Доказателства за надлежно връчване на писмото на адресата му не се съдържат в административната преписка, не са и допълнително представени от ответника по делото.

По искане на жалбоподателя по делото е разпитан св. Т. Ц., негов колега, от чиито показания се установява, че Д. изключително много се е притеснил, когато при проверка в ТР констатирал, че всички лични данни от дружествения договор са публикувани /обявени по партидата на дружеството. Притеснението му се дължало на обстоятелството, че е съдружник в дружеството – събирач на вземания от длъжници и като консултант на кредиторите съществувала опасност от саморазправа на някой от недоволните длъжници с него или семейството му /с малки деца/, след като адресът му е станал обект на публично достойние с публикуването му в регистъра. Притесненията от горните факти реално застрашавали здравето му, т.к. имал високо кръвно налягане и е преживял три инсулта.

От установеното от фактическа страна, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като депозирана от надлежна страна в процеса /с правен интерес от оспорването като адресат на акта/, в срока за обжалване /поради неналичие на доказателства за надлежно връчване на адресата/ и срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Процесното писмо е издадено от компетентен орган - изпълнителният директор на Агенция по вписванията, съгласно определените в чл. 6, ал. 2 от У. правилник на Агенция по вписванията правомощия.

Писмото отговаря и на изискванията на АПК за форма на ИАА - съдържа отразяване на административния орган – негов издател, адресата на акта, фактически и правни основания за постановяването му, визирани са датата на издаване, длъжността и подписът на лицето, което го е издало, отразена е по същество волята на издателя – отказ да бъде извършено поисканото със заявлението изтриване/ заличаване на лични данни.

При издаване на оспорения акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да мотивират отмяната му като незаконосъобразен само на това основание.

Обективизиращото изричен отказ писмо, обаче, е незаконосъобразно като постановено при неправилно прилагане на материалния закон, което е достатъчно основание за отмяната му.

Със заявлението си до А., съдържащо искане за заличаване на личните му данни, станали обект на публичен достъп чрез обявяване на дружествения договор по партидата на дружеството, в което е съдружник в ТР, жалбоподателят е упражнил правото си на изтриване на лични данни, регламентирано в чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според визираната разпоредба „Субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава

обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

Безспорно в случая е налице незаконосъобразно обработване на личните данни на Д. от Агенцията по вписванията по смисъла на чл.17 пар.1 б.“г“ от Регламента. При упражняване на дейността си по чл. 3, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ А. действа в качеството на администратор на лични данни и ги обработва в това си качество. При обработката на данните администраторът е нарушил нормата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, изрично указваща обявяването на обстоятелствата и актовете по ал. 1 да се извършва без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена. Основателни са доводите на жалбоподателя, че Длъжностното лице по регистрацията при А. е следвало да укаже на заявителя и да му даде срок да представи дружествения договор /копие от него/ със заличени лични данни на съдружниците и в такъв вид да го обяви/публикува в ТР. Съдът споделя виждането на жалбоподателя, че дори да се приеме, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни от А., това съгласие не отменя задължението на последната да обявява обстоятелствата и актовете без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл.4 т.1 от Регламента. Ето защо дори при хипотеза да декларирано съгласие на лицето Агенцията е допуснала нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ.

В конкретния случай Агенцията по вписванията в противоречие с материалния закон е приела, че заявеното от жалбоподателя право за изтриване/заличаване на личните му данни от обявения в ТР дружествен договор може да бъде реализирано по реда на регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ, а именно чрез представяне на нов екземпляр от подлежащия на обявяване акт, но със заличени лични данни. Абсолютно неправилно А. е объркала съществуващите две самостоятелни административни производства, процедури при различни условия и ред, и регламентирани в отделни нормативни актове с цел реализиране на различни правни последици в правната сфера на различни субекти. В случая ответникът е допуснал необосновано смесване на регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ, в което лицата, притежаващи качеството търговци и ЮЛНЦ упражняват правата си на заявители на обстоятелствата, подлежащи на вписване и на актовете, подлежащи на обявяване, от една страна, с производствата по чл.15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 за реализиране на конкретни права от субектите на данни, сред които е и правото на изтриване по смисъла на чл. 17 от Регламента, от друга. В тази връзка, основателен е доводът на жалбоподателя че правата на субектите на данни съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 не могат да бъдат

реализирани по реда на регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ.

При наличието на адресирано до него ясно формулирано искане на субекта на данни за изтриване/заличаване на личните му данни в публикувания дружествен договор по партидата на дружеството, при наличие на обстоятелствата по чл. 17, параграф 1, б. "г", евентуално - б. "б" от Регламент (ЕС) 2016/679, насочвайки Д. към реда в ЗТРРЮЛНЦ за подаване на заявление по образец Г1, административният орган на практика е постановил отказ, който е незаконосъобразен и подлежи на отмяна.

Като е отказала да уважи искането на жалбоподателя за изтриване на личните му данни, А., освен че е незаконосъобразно обработила личните му данни чрез обявяването им до неограничен кръг от субекти, от една страна, е незаконосъобразно нарушила и правото му на изтриване по чл.17 от Регламента, от друга.

За да обоснове законосъобразност на отказа си, ответникът се позовава на въведената в чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ законова презумпция за съгласие на субекта на данни. Визираната норма обаче противоречи на разпоредбите на чл. 4, т. 11 и чл. 6, т. 1, б. "а" от Регламент (ЕС) 2016/679, изискваща „свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие“, за да се приеме наличието на действително съгласие на лицето свързаните с него лични данни да бъдат обработени. Изводът е, че съгласието на субекта на данните не може презумирано, какъвто смисъл съдържа нормата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ.

Дори да се приеме обаче, че по някакъв начин е установено наличие на съгласие в горния смисъл, отказът за изтриване/заличаване на личните данни на жалбоподателя, респективно поставянето на условия за извършване на това действие, противоречи на разпоредбите на чл. 7, т. 3, пр. 1 и чл. 17, т. 1, б. "б", пр. 1 от Регламент, уреждащи правото на субекта на данни да оттегли съгласието си по всяко време и да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне като последният е задължен да ги изтрие без ненужно забавяне.

Заявявайки категоричното си искане за изтриване/заличаване на личните му данни от обявения дружествен договор и в хипотезата на евентуалност – при условията на чл. 7, т. 3, пр. 1 и чл. 17, т. 1, б. "б", пр. 1 от Регламента на заявено оттегляне на съгласието личните му данни да бъдат обработвани чрез публикуването/обявяването им в дружествения договор по партидата на търговското дружество до неограничен кръг от хора, ответникът е следвало да изтрие без ненужно забавяне личните данни вместо да изисква ново заявление по образец Г1 и внасяне на държавна такса. Като не е изпълнил това си задължение, администраторът на лични данни е постановил незаконосъобразен отказ, който следва да бъде отменен, а преписката да се изпрати на ответника за изпълнение на указанията на съда по тълкуване и прилагане на закона.

На основание чл.39 ал.2 връзка ал.1 от ЗЗЛД връзка чл. 82 от Регламент

/ЕС/2016/679, Д. е заявил претенция за присъждане на обезщетение за вредите, причинени му вследствие на неправомерното обработване на личните му данни, която съдът намира за основателна и доказана. Налице са всички кумулативно предвидени от законодателя предпоставки за ангажиране отговорността на ответника А. – незаконосъобразно действие или акт на администратора, представляващо неправомерно обработване на лични данни, настъпила реална вреда в патримониума на предявилите претенцията за обезвреда /в случая неимуществена/ и причинна връзка между действието или акта и настъпилия вредоносен резултат. Отговорността е обективна, безвиновна, т.к. се претендира ангажиране на такава на ЮЛ като вината се предполага. От изложеното по-горе в мотивите безпротиворечиво се установи наличието на първото условие за уважаване на искането за обезвреда. От допуснатите и събрани по делото свидетелски показания, неоспорени от ответника, се доказва и наличието на настъпили в душевния мир на Д. силни емоционални преживявания – притеснение и страх от реална заплаха за личния живот и лична неприкосновеност на семейството му, и тяхното неблагоприятно въздействие върху недоброто му физическо здраве. Установи се и пряката и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразното действие/акт на администратора на лични данни и вредоносния за Д. резултат. За търпените от последния неблагоприятни за емоционалното му и физическо здраве преживявания ответникът следва да заплати обезщетение в претендирания размер от 500лв., който съдът намира за справедлив паричен еквивалент за обезвреда, определен съгласно чл.52 от ЗЗД.

Предвид изхода на делото и съгласно представени договор за безплатна правна помощ от 10.06.2020 г. /лист 124/, съдът следва да уважи искането за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 500лв. в полза на адв. Т. Д. от САК, /определен съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА и на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/. На жалбоподателя следва да се присъди сумата от 10, 00 лева в размер на заплатената държавна такса.

Ръководен от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, 50-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа на Изпълнителния директор на Агенция по вписванията,

обективиран в писмо изх. № 94-00-658/31.10.2019г. , с което е оставено без уважение искането/заявление с вх. № 94-00-658/23.10.2019г. за заличаване личните данни на Д. Н. Д. ЕГН [ЕГН] по партидата на [фирма] в ТР и регистъра на ЮЛНЦ, в раздела ѝ „Актуален учредителен акт“.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на Агенция по вписванията, за изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона в мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на Д. Н. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място] сумата 500лв. /петстотин лева/, представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди, причинени му от неправомерно обработване на личните му данни.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на адв. Т. Н. Д. от САК сумата 500лв. /петстотин лева/, представляваща адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на Д. Н. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място] сумата 10 лв., понесени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: